

РЕШЕНИЕ

№ 2939

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 29.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6018** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от директора на Областно пътно управление – С. при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу разрешение № 4 от 07.02.2022 г. на директора на Дирекция „Градска среда“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, за поставяне на рекламен елемент по индивидуален проект с едностранна рекламна площ 12 кв.м в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 80409.5861.18 по КККР за землището на [населено място], район „Нови Искър“, с административен адрес: Околовръстен път. С жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден при липса на компетентност на постановилия го орган, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Иска се отмяната му. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „Градска среда“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община (директорът на ДГС, НАГ при СО) в изложено в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена на съда становище и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк.П. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Фиксет” ООД не се ангажира със становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира, че жалбата по същността си представлява искане за обявяване на нищожност на разрешение № 4 от 07.02.2022 г. Въпреки, че не е адресат на оспорения акт, жалбоподателят твърди, че той е компетентният орган, който е следвало да го издаде, доколкото се касае за разполагане на рекламен елемент на републикански път, при което намирала приложение Наредбата за специално ползване на пътищата. Позовава се на това, че имотът, в който следва да бъде поставен рекламният елемент по силата на процесното разрешение не е урбанизирана територия, а земеделска земя. Касае се до спор относно компетентността на издателя на акта, който обаче след като не е бил своевременно повдигнат по реда на чл.19, ал.1 от АПК, следва да се разгледа по реда на чл.149, ал.5 от АПК. При това съдът приема, че за оспорвания е налице правен интерес, тъй като без това оспорване същият не би могъл да защити своите права и законни интереси. В случая искането за прогласяване нищожността на вече издадения административен акт, но, по твърденията на оспорвания, от некомпетентен орган, е единственият процесуален способ за правната му защита с оглед избягване на неблагоприятни правни последици. Последните се състоят в това, че е възможно в правната действителност да съществува един нищожен административен акт, който обаче не би бил атакуван от страните по развилото се по издаването му административно производство, доколкото с него е удовлетворено искане, отправено от правен субект до евентуално некомпетентен орган. В този случай за никоя от страните в развилото се административно производство не е налице накърнен правен интерес, за да се стигне до оспорване на акта. Именно това обосновава правния интерес на жалбоподателя от обявяването на нищожността, тъй като това би променило правното му положение (в този смисъл ТР № 3 от 16.04.2013 г. по тълк. дело № 1/2012 г. на ОСС от ВАС).

С оглед на това съдът следва да се произнесе по въпроса дали спорното разрешение № 4 от 07.02.2022 г. за поставяне на рекламен елемент по индивидуален проект с едностранна рекламна площ 12 кв.м в ПИ с идентификатор 80409.5861.18 по КККР за землището на [населено място], район „Нови Искър“, с административен адрес: Околовръстен път, е следвало да се издаде от директора на ДГС, НАГ при СО или компетентен е бил директорът на Областно пътно управление – С. при АПИ.

Видно от данните по делото, оспореното разрешение е издадено във връзка със заявление от 16.12.2021 г., подадено от „Фиксет” ООД в качеството му на собственик на посочения имот, за което представя Нотариален акт № 50, том II, рег.№ 30169, дело № 226 от 2019 г. Към заявлението са приложени одобрени на 07.02.2022 г от НАГ проекти за рекламния елемент. Като правно основание на посочения акт са посочени разпоредбите на чл.57, ал.1 от ЗУТ и чл.30 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументални-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с решение № 717 на СОС по протокол № 71 от 06.11.2014 г. (НПОРИМДЕРДТСО).

По делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза (СТЕ), заключението по която съдът като обективно изготвена и неоспорена от страните кредитира изцяло. Според вещото лице, ПИ с идентификатор 80409.5861.18 представлява северната част на имот с идентификатор 80409.5861.1159 по КККР, състоящ се от стари ПИ 80409.5861.18, ПИ 80409.5861.19, ПИ 80409.5861.20 и ПИ

80409.5861.21. Имот с идентификатор 80409.5861.1159 по КККР на [населено място], район „Нови Искър” попада в неурегулирана територия. Съгласно КК, територията е с трайно предназначение: земеделска земя. Съгласно действащия Общ устройствен план (ОУП) на СО, ПИ с идентификатор 80409.5861.1159 попада в устройствени зони: „Смесена многофункционална зона предимно за околорадския район (Смф2), съгласно т.14; първостепенна улична мрежа (Тти), съгласно т.25 и „Терени за озеленяване на улици, реки, дерета, открити канали и сервитути” (Тзв), съгласно т.34 от Приложение към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО. За имота няма одобрен подробен устройствен план (ПУП). Със заповед № САГ22-РА53-59/02.08.2022 г. на главния архитект на СО е разрешено изработването на ПУП-ПЗ за ПИ с идентификатори 80409.5861.1159 и 80409.5861.45 по КККР на [населено място], район „Нови Искър”. При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

По делото няма спор, че Околоръстният път на [населено място] е второкласен път - част от републиканската пътна мрежа на България, преминаващ изцяло по територията на Област С.. Същият представлява ПИ с идентификатор 80409.5812.64 - публична държавна собственост и граничи с процесния имот.

Съгласно чл.3, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), пътищата са републикански и местни. Според ал.2, републикански пътища са автомагистралите, скоростните пътища и пътищата от първи, втори и трети клас, които осигуряват транспортни връзки от национално значение и образуват държавната пътна мрежа. Според чл.8, ал.2 от ЗП, републиканските пътища са изключителна държавна собственост.

Съгласно чл.6, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗП (ППЗП), републиканските пътища се класифицират според административно-стопанското си значение и функциите си в транспортната система в следните класове: 1. автомагистрала; 2. скоростни пътища; 3. пътища I клас; 4. пътища II клас; 5. пътища III клас. Алинея 5 определя пътищата II клас като предназначени за транзитно движение на средни разстояния. Те изпълняват разпределителни функции в транспортната система, като уплътняват мрежата от първокласни пътища, осигуряват оптимални маршрути на транзитното движение към отделни региони в страната и имат следните характеристики: 1. свързват два и повече първокласни пътища, като осигуряват маршрути за прехвърляне на транзитно движение от едно направление на друго; 2. свързват две и повече области или важни административно-стопански райони в тях; 3. осигуряват транспортни връзки със съседни държави, когато няма път от по-висок клас.

Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗУТ по изключение е допустимо, при наличието на съответните условия, преминаването на автомагистрала и пътища през населени места, а според ал.2 на същия текст в този случай същите следва да бъдат оразмерени и изградени като елементи на първостепенната улична мрежа при съблюдаване изискванията за опазване на селищната среда от вредни въздействия.

Съгласно чл.2, ал.1 от Наредбата за специално поолзване на пътищата (НСПП), Наредбата се прилага за републиканските пътища, а според ал.2 за участъците от републиканските пътища, които са елемент на уличната мрежа в населените места и селищните образувания по смисъла на чл.76, ал.2 от ЗУТ, наредбата се прилага само по отношение на обхвата на платното за движение.

Според чл.6, ал.1 от ЗП, републиканските и общинските пътища имат от двете си

страни ограничителна строителна линия, която се разполага на 50 м при автомагистралите, на 25 м при останалите републикански пътища и на 10 м при общинските пътища, измерена хоризонтално и перпендикулярно на оста на пътя от края (ръба) на платното за движение или на лентата за аварийно спиране. Разпоредбата на ал.3 на същия законов текст определя, че в границите на урбанизираните територии ограничителната строителна линия се определя с устройствените и застроителните планове. В писмото, с което жалбоподателят е уведомен за издаденото разрешение, изрично е посочено, че рекламният елемент ще бъде поставен в зона по ОУП „Тти” и попада в обхвата на ограничителната строителна линия, определена по чл.6 от ЗП.

При тази правна уредба следва да се направи извод, че когато пътният участък е част от републиканската пътна мрежа, но в рамките на населените места, каквото изключение допуска чл.76 от ЗУТ, разпоредбите на НСПП не се прилагат, доколкото в тези случаи същите касаят единствено обхвата на пътното платно, но не и определените в закона прилежащи територии. И тъй като е в рамките на населеното място пътният участък, макар и част от републиканската мрежа, преминава през урбанизирана територия. Действително проект за ПУП, с който този пътен участък да бъде оразмерен като елементи на първостепенната улична мрежа и въз основа на който в съответствие с чл.6, ал.5 от ЗП да бъде определена ограничителната строителна линия, все още не е изготвен. Съгласно действащия ОУП обаче, ПИ с идентификатор 80409.5861.1159 попада в устройствени зони: „Смесена многофункционална зона предимно за околорадския район (Смф2), съгласно т.14; първостепенна улична мрежа (Тти), съгласно т.25 и „Терени за озеленяване на улици, реки, дерета, открити канали и сервитути” (Тзв), съгласно т.34 от Приложение към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО. Според издателя на акта, рекламният елемент ще бъде поставен в зона по ОУП „Тти” и попада в обхвата на ограничителната строителна линия, определена по чл.6 от ЗП.

В КККР имот с идентификатор 80409.5861.1159 е посочен с предназначение: земеделска земя. Това обаче не означава, че той попада в неурбанизирана територия. Съгласно чл.7, ал.1 от ЗУТ, според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта. Видно от този текст, основното предназначение на имотите се определя от концепциите и схемите за устройствено планиране и ОУП, като населените места и селищните образувания, за които има изработени такива схеми и планове, са урбанизирана територия и предназначението на ползването на земята в конкретните имоти не определя дали същите попадат в границите на урбанизирана или неурбанизирана територия.

Както вече беше отбелязано ПИ с идентификатор 80409.5861.1159 попада преобладаващо в „Смесена многофункционална зона предимно за околорадския район (Смф2), съгласно т.14 от Приложение към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО, а малки части от него попадат в зона Тти - първостепенна улична мрежа и Тзв „Терени за озеленяване на улици, реки, дерета, открити канали и сервитути”, съответно по т.25 и т.34 от същото приложение. Следва да се посочи, че земеделските земи съставляват отделна

устройствена категория по Приложението към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО, озаглавена „Земеделски територии”.

По изложените съображения съдът счита, че след като процесният имот попада в устройствени зони, определени по ОУП като урбанизирана територия, а не като земеделска територия, за него следва да се прилагат правилата, отнасящи се до пътни участъци, преминаващи през населено място, с оглед на което съгласуването на позиции за изграждане на рекламни съоръжения и издаването на разрешения за поставянето и експлоатацията на рекламни съоръжения в тези участъци са въпроси от компетентността на съответната община, поради което и правилно спорното разрешение за поставяне на рекламен елемент е издадено от директора на Дирекция „Градска среда“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община. По силата на чл.26, ал.1 от НПОРИМДЕРДТСО, разрешение за поставяне в I-ва, II-ра, III-та, IV-та, V-та и VI-та зона се издава от главния архитект на Столична община, а в VII-ма зона - от главния архитект на съответния район, на чиято територия се поставя обекта. В случая рекламният елемент е определен като попадащ в V-та зона по НПОРИМДЕРДТСО. С §2 от ДР на Наредбата е дадена възможност на главния архитект на общината да прехвърля свои функции по тази наредба на други длъжностни лица от Столичната общинска администрация. Това е направено със заповед № РД-09-09-08 от 07.01.2022 г. на главния архитект на СО за изменение и допълване на негова заповед № РД-09-09-28 от 17.03.2021 г., които заповеди са служебно известни на съда (прикачени към задната корица на делото). С т.3 от заповедта е създадена т.3а, като с т.3а.4. на директора на Дирекция „Градска среда“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община е предоставено правомощието да издава разрешение за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи с индивидуални проекти в I-ва, II-ра, III-та, IV-та и V-та зона на основание НПОРИМДЕРДТСО.

Оспореното разрешение е издадено и в предвидената писмена форма, като съдържа и фактическите и правните основания, обосновавали съдържащия се в него положителен за адресата му резултат.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за неговата отмяна. Процедурата е започнала по заявление на собственика на имота, с което е поискано поставянето на рекламния елемент. Към заявлението са приложени всички изискуеми по чл.28, ал.1 от НПОРИМДЕРДТСО документи, в това число и проектна документация, всички части от която са били подписани в съответствие с изискването на чл.28, ал.4 от лица с проектантска правоспособност и от заявителя. Проектът за схема на поставяне на рекламното съображение е разгледан на заседание на ОЕСУТ, проведено на 14.10.2021 г., което се установява от приложения по делото протокол № ЕС-Д-86. Проектната документация е съгласувана от НАГ на СО на 07.02.2022 г. Издаденото разрешение е съобщено на заинтересованите лица, включително и на жалбоподателя по реда на АПК, каквото е изискването на чл.31 от Наредбата.

Оспореният административен акт е издаден и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби. Съгласно чл.57, ал.1 от ЗУТ, върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет по чл.13а или по чл.56, ал.2. Съгласно чл.24, ал.1 от

Наредбата, поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се извършва въз основа на разрешение за поставяне, като според ал.1, т.2 на същия текст, същото се издава на собственика на имота. В случая разрешението е издадено на „Фиксет” ООД, което се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 80409.5861.18, представляващ северната част от имот с идентификатор 80409.5861.1159 по КККР въз основа на приложения по делото Нотариален акт № 50, том II, рег.№ 30169, дело № 226 от 2019 г. Не са били налице отрицателните предпоставки по чл.27 от Наредбата, които да са били пречка за издаване на разрешението. В актът изрично е посочен срокът му на действие, което е в съответствие с изискването на чл.30 от НПОРИМДЕРДТСО.

С това съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл.146 от АПК, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено. Същото е в размер на 100 лева, определено в съответствие с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл.37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на Областно пътно управление – С. при Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу разрешение № 4 от 07.02.2022 г. на директора на Дирекция „Градска среда“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, за поставяне на рекламен елемент по индивидуален проект в поземлен имот с идентификатор 80409.5861.18 по КККР за землището на [населено място], район „Нови Искър“, с административен адрес: Околовръстен път.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: